

La flor del mal.

Navier Flores

Observar i contemplar no són termes precisament sinònims. En Chabrol això és especialment patent. Encara el francès ens obsequia amb els seus elegants moviments de càmera mentre els seus personatges gaudeixen d'un àpat familiar i suposadament innocent, però en Chabrol pocs plans són innocents.

Deutor de Lang i Hitchcock en proporcions iguals, ens té acostumats periòdicament a minucioses sorpreses que ocorren preferentment en ambients de províncies i en famílies burgeses ben acomodades dins la societat. Amb la tranquil·litat que els dona la seva posició econòmica gaudeixen d'una existència farcida de secrets propis de les famílies que mesclen interessos, aspira-

cions, privilegis i una acceptada endogàmia que els fa còmplices dels seus propis destins. La càmera de Chabrol ens introdueix des del primer —efectiu i revelador— pla a una de les seves cases.

Els personatges troben sempre un lloc o un moment dins la casa on encaixar la seva personalitat i la seva psicologia. El director conserva la seva reputada elegància i habilitat que el distingeix des d'*El carnicero* encara que els anys i els temps que corren ens fan valorar-lo més com l'antic integrant de la *nouvelle vague* que com un director d'actualitat.

Descripcions quasi sempre cíniques de les relacions de poder en la pròpia família, passats que graviten secretament en el present, traïcions més o menys esperades que corrompen relacions i les cobreixen costums o tradicions inconfessables...

El territori que abraça Chabrol a *La província* està definitivament molt distanciat del nostàlgic i complaent costumisme dels paisatgistes bucòlics de cap de setmana.

Moviments de càmera que engabien els seus personatges, besades que s'emparenten directament amb *Notorius*, frases dures però perfectament definitòries dels seus personatges *Com més pobres són, pitjors són els seus cans* fan aparèixer la vella sornegueria del director que de cap manera té per costum indultar els seus personatges.

Aquest supervivent d'aquella revolució cinematogràfica encara gaudeix de la vitalitat i la perícia suficients per continuar traient partit al seu domini de la narració cinematogràfica i gratificar-nos amb un passeig per territoris poc convencionals. ■